

Тут міститься стереотип, що гомосексуальні люди будуть обмежувати права гетеросексуальних людей, якщо надати їм певні права. Проте насправді гомосексуальні люди лише вимагають однакових з гетеросексуалами прав та можливість реалізовувати себе у всіх сферах життя, не відчуваючи ніяких утисків через свою сексуальну орієнтацію.

В іншому матеріалі процитовано таке речення: *«Пуškai занимаются собой, пускай выходят на улицы, но не надо демонстрировать эту свою гадость, болезнь всем, это недостаток»*, — заявив Буй». Стереотип полягає в тому, що гомосексуальність це щось неприродне. Насправді гомосексуальна поведінка спостерігається навіть у тварин – людиноподібних мавп, домашніх котів та собак та ін.

Отже, інформаційний ресурс «Сьогодні» в більшості випадків дотримується стандартів при висвітленні ЛГБТ тематики, проте іноді вдається до цитування стереотипів та вживання некоректної лексики.

Література

1. Засурский Я.Н. Техника дезинформации и обмана / Я. Н. Засурский. – М. : Мысль, 1978. – 246 с.
2. Ходаківський М. Д. Протидія дискримінації за ознакою сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності в Україні [Текст] / М. Д. Ходаківський // Держава і право. Юридичні і політичні науки. – 2014. – Вип. 66. – С. 294-307.
3. Кравчук А. Традиційна орієнтація. Міфи та факти щодо ЛГБТ [Текст] / Андрій Кравчук. – Київ : Центр «Наш світ», 2015. – 73 с.

УДК 007: 070:929Горинь(043)

Мельникова Олена Сергіївна,

здобувач, старший викладач

кафедри соціальних комунікацій МДУ

ЖУРНАЛІСТСЬКІ ТА ПУБЛІЦИСТИЧНІ ТВОРИ МИХАЙЛА ГОРИНЯ В ЧАСОПИСІ "УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК" (1987–1989 РР.)

Михайло Горинь – дисидент, організатор самвидаву, один із лідерів правозахисного і національно-визвольного руху 1960–80-х років. Народився у 1930 році в с. Кнісело Жидачівського району Львівської області. У 1954 р. закінчив відділення логіки і психології Львівського державного університету. На початку 1960-х рр. працював учителем логіки, психології, української мови і літератури. Був автором низки методичних розробок для вчителів, статей у галузі психології праці. У 1963 р. став членом Львівського Клубу творчої молоді "Пролісок". У 1965 був заарештований за звинуваченням у проведенні антирадянської агітації і пропаганди. У 1982 р. вдруге засуджений за тією ж статтею на десять років позбавлення волі в таборах особливого режиму та п'ять – заслання. У зв'язку з "перебудовою" був помилуваний та реабілітований у 1987 р [2, 160].

Восени 1987 р. разом з В. Чорноволом дав інтерв'ю закордонній журналістці М. Коломієць, після чого розпочалася інформаційна кампанія в офіційній пресі проти М. Гориня та В. Чорновола. Адже по львівських телеканалах транслювалася серія передач "Інтерв'ю з-під поли", що привернуло увагу громадськості й критиків [1, 95]. Після цього дисиденти звернулися до урядів усіх держав, щоб їх не приймала жодна країна. Улітку 1989 р. М. Горинь працював в Києві в оргкомітеті Народного Руху України за перебудову.

М. Горинь в редакції часопису "Український вісник" займався організаційною роботою, писав документи, які були присвячені громадській діяльності редколегії. Першою публікацією журналу була стаття "Рецидиви погромницької журналістики" [1, 94], де автор провів моніторинг офіційної преси на тему свободи слова, ставлення до дисидентів тощо. У сьомому числі "Українського вісника" було надруковано інтерв'ю «Вісті з Кучинського особливого», де М. Горинь розповідав про життя політв'язнів у таборах під час "перебудови" [3, 62].

У 9–10 числі часопису вийшло його есе "Трагедія роздвоєної особистості (До першої публікації уривків з поеми Володимира Сосюри "Розстріляне безсмертя" та із його щоденника "Третя Рота)", де автор розмірковував про невідомі факти з історії української літератури, полемізував з деякими статтями з газети "Літературна Україна" й радянських енциклопедій, аналізував твори В. Сосюри і умови їх написання. Ідеєю статті було "...повитягувати із закамарків і оприлюднити недруковані або репресовані твори, щоденники, факти біографій" [4, 33].

В "Українському віснику" №11–12 був опублікований репортаж "Історія однієї заборони" М. Гориня, де він описував, як правоохоронні органи затримали автора публікації і В. Чорновола після участі у семінарі «Гласность», який відбувався у Москві. Використовуючи цитати з заяв затриманих, діалоги з міліціонерами, які шукали наркотики у колишніх політв'язнів, М. Горинь відтворює повну картину ситуації перед читачем. Автор заперечував політику гласності в Україні [5, 209].

В рубрику "Релігія в Україні" М. Горинь готував короткі інформаційні повідомлення, розширені замітки, нариси на історичну тематику. Публікував репортажі з сіл, де особливо обмежували права людей, які ходити до церкви. Для динамічного стилю автор використовував елементи інтерв'ю та опитування, зокрема у текстах «Та вже могли б нас і пошанувати», «На сполох». В рубриці «Хроніка тиску і опору» у співавторстві з П. Скачком М. Горинь написав репортаж «Рейд до табору смерті» [6, 113]. Тобто автор відвідував тюрми, та аналізував, як політика М. Горбачова впливала на життя в'язнів. Уральський табір в с. Кучино М. Горинь образно називав "печальна юдоль", адже там було закатовано О. Тихого, В. Стуса, Ю. Литвина.

У рубриці "Література й мистецтво" М. Горинь опублікував полемічну статтю "Відгук на статтю Ільницького в журналі «Київ»" де відображає своє бачення на твори поетів-шістдесятників та їх місце в українській літературі. "Суть поетичного оновлення 1960-х років якраз в тому, що шістдесятники ураганно ввірвалися в старий мистецький світ...", – пише автор. Проте М.

Горинь не зупинявся на конкретних творах чи поетах [3, 167]. У редакторському коментарі В. Чорновіл пояснював це тим, що М. Горинь писав статтю під час ув'язнення, враховуючи цензуру. Редакція виступала таким чином за свободу слова.

Отже, М. Горинь працював в журнали "Український вісник" у жанрах від замітки до репортажу, нарису, есе. Динамічний стиль текстів М. Гориня характеризуються використанням цитування, опитуваннями, інтерв'ю, авторських міркувань, рекомендацій тощо.

Література

1. Горинь М. Запалити свічу / М. М. Горинь / Харківська правозахисна група; Упорядник В. В. Овсієнко; Художн.-оформлювач Б. Є. Захаров – Харків: Права людини, 2009 р. – 328 с.
2. Рух опору в Україні: 1960 – 1990. Енциклопедичний довідник / Передм. Осипа Зінкевича, Олеся Обертаса. – К.: Смолоскип, 2010. – С. 160–162.
3. Український вісник. Передрук видавництва «Сучасність». Мюнхен. – 1987. – №7. – 102 с.
4. Український вісник. Передрук закордонного представництва УГС. Нью-Йорк. – 1988. – №9–10 (об'єднаний). – 294 с.
5. Український вісник. Передрук закордонного представництва УГС. Нью-Йорк. – 1989. – №11–12 (об'єднаний). – 397 с.
6. Український вісник. Передрук закордонного представництва УГС. Нью-Йорк. – 1990. – №13. – 263 с.

УДК 000000

Михайлова Юлія Володимирівна,
студентка ОС «Магістр»
Маріупольського державного
університету
Науковий керівник: **Нетреба**
Марина Михайлівна, кандидат

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Матеріали інтернет-конференції
«Сучасні медіакомунікації:
прикладний аспект»

Маріуполь – 2017

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Матеріали інтернет-конференції
«Сучасні медіакommунікації: прикладний аспект»

Маріуполь – 2017

УДК 070(063)

ББК 79.0я431

СУЧАСНІ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ: ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ: Збірник матеріалів інтернет-конференції / За заг. ред. С. В. Безчотнікової. – Маріуполь, 2017.

Редакційна колегія:

Голова - Безчотнікова С. В., доктор філологічних наук, професор

Члени редколегії – Нетреба М. М., к. філол. н., доцент

Вялкова І.О., старший викладач

Матеріали збірника висвітлюють тему сучасних медіакомунікацій: прикладний аспект.

Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет. Погоджено вченою радою факультету філології та масових комунікацій (протокол №7 від 12.05.2017).

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих в збірнику.

© Маріупольський державний університет

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ: ІСТОРИЧНИЙ ВИМІР І СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Андрєєва Н. В. КОМЕРЦІЙНЕ FM-РАДІОМОВЛЕННЯ МАРІУПОЛЯ: СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК.....	8
Балог І. О. ЗМІСТОВІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІКАЦІЙ ЖУРНАЛУ «УНІКУМ».....	11
Богуняк Т. В. СПЕЦИФІКА ВЖИВАННЯ АБРЕВІАТУР В МЕДІАТЕКСТАХ ГАЗЕТИ «НОВИНИ ЗАКАРПАТТЯ».....	17
Бондаренко В. Ю. ЖАНРОВО-ТЕМАТИЧНИЙ ДІАПАЗОН АНАЛІТИЧНИХ ПРОГРАМ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ.....	20
Власова М. С. МОНІТОРИНГ ВИСВІТЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ НА ТЕЛЕКАНАЛІ «МТВ».....	23
Войцехівська Л. М. ПОЛЬСЬКИЙ ХУДОЖНІЙ РЕПОРТАЖ ЯК ЗАСІБ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	26
Вялкова І. О. ВИВЧЕННЯ ЗАПИТІВ ЦІЛЬОВОЇ АУДИТОРІЇ ДРУКОВАНИХ ЗМІ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ: ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ.....	29
Глазунов О. А. «ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА» ЯК ЕЛЕМЕНТ СУСПІЛЬНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ВІДНОСИН.....	32
Гозда Х. С. ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ В УКРАЇНІ...36	
Гараздій М. Б. ВИРАЖАЛЬНІ ЗАСОБИ В ГУМОРИСТИЧНО-САТИРИЧНИХ ЖАНРАХ ПРЕСИ МИНУЛОГО.....	39
Донєва М. Р. РОЗМАЇТТЯ ФОТОГРАФІЙ У ГЛЯНЦЕВИХ ЖУРНАЛАХ..43	
Дробот М. В. ВПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАГРАМОТНОСТІ В СИСТЕМУ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	46
Жихарева Т. Ю. ВПЛИВ ГЕНДЕРУ АВТОРА НА ПРОБЛЕМНО-ТЕМАТИЧНІ ТА СТИЛЬОВІ ДОМІНАНТИ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ЧОЛОВІЧОЇ ТА ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ.....	49
Катеринич П. В. АНАЛІЗ ТЕОРІЙ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ХУДОЖНІХ ФІЛЬМАХ (НА ПРИКЛАДІ ФІЛЬМІВ «ДОННІ ДАРКО» ТА «БІЛЛІ ЕЛЛІОТ»).....	53
Кумуджисєва В. К. ВИСВІТЛЕННЯ СПОРТИВНОЇ ТЕМАТИКИ НА СТОРІНКАХ ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ГАЗЕТ «КОМАНДА» ТА «СПОРТ-ЭКСПРЕСС В УКРАИНЕ».....	55
Логінова А. С. ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНИХ СТЕРЕОТИПІВ ЩОДО ПРЕДСТАВНИКІВ ЛГБТ СПІЛЬНОТИ ЦЕНТРАЛЬНИМИ ЗМІ (НА ПРИКЛАДІ САЙТУ «СЕГОДНЯ»).....	58
Мельникова О. С. ЖУРНАЛІСТСЬКІ ТА ПУБЛІЦИСТИЧНІ ТВОРИ МИХАЙЛА ГОРИНЯ В ЧАСОПИСІ "УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК" (1987–1989 РР.).....	61